

maar at skjønne, efterhaanden som Sandfen for dens Benyttelse trængte mere og mere ind i Befolkningen, vilde komme til at stå overordentlig megen Gavn. Jeg tror ikke, at det vilde være rigtigt, som det blev antydet af den sidste ærede Taler, strax at lægge alle disse Penge hen, men jeg tror, at det vilde være rigtigere at gaa forsøgsvis til Værks, og det forekommer mig, at naar man begynder med 2 Millioner, som Lovforslaget vil, da vil man, naar dette Beløb er optaget, have indvunden saa megen Erfaring, at man ialtsald med større Sikkerhed og maaste endog med fuld Sikkerhed vil kunne danne sine Regler for en saadan Anstalts fremtidige Benyttelse. Det skulde dog egentlig være besynderligt, da i Grunden Alle synes at være enige om, at her er Tale om et Formaal, som det er værd at stræbe hen til, at det er Noget, man maa komme til, og helst saa snart som muligt, om man saa ikke skulde kunne enes om at indrette en saadan Alderdomsforsørgelse, der som sagt vilde have en meget stor Betydning. Jeg kan nu egentlig heller ikke forstaa, at der kan reise sig nogen stor Modstand til Exempel fra de to ærede Medlemmers Side, der nærmest maa betragtes som Fædre til den Betænkning, der blev afgiven i Samlingen 1881—82, nemlig de ærede Medlemmer for Dens Amt's 1ste Valgkreds (Falbe-Hansen) og Veile Amt's 3die Valgkreds (Th. Nielsen); thi saavidt jeg forstaaer at læse den Betænkning, er det, som Flertallet der udtaler, i det Væsentlige det, der er lagt til Grund for nærværende Lovforslag; der er idetmindste ikke meget væsentlige Afvigelser derfra. Det forekommer mig derfor, at netop disse to ærede Medlemmer maatte være de Første til at støtte denne Sag og til at søge at hjælpe til at fremme særlig dette Lovforslag, som dog er et nogenlunde fyldestgjørende Udtryk for det, der har været deres Tanke. Jeg vil derfor ogsaa haabe, at med en nogenlunde god Villie fra flere Sider maa det kunne lykkes at faae denne Sag fremmet i en nær Fremtid. Jeg er nemlig enig med det ærede Medlem for Aalborg Amt's 1ste Valgkreds (Suel) i, at det angaar en af de største Samfundsopgaver, vi for Tiden have at løse, og at det vilde være smukt, om vi kunde være de Første til at faae en Sag gennemført, der har en saa overordentlig stor Betydning for et stort Antal Medlemmer af vort Samfund, og navnlig ikke alene for dem, som trænge til at støttes, men ogsaa for dem, der særlig fortjene at støttes. Til disse saa Bemærkninger skal jeg indfrænke mig.

**Th. Nielsen:** Jeg skal begynde der, hvor den sidste ærede Taler slap, nemlig med, at det er en af de største Samfundsopgaver, vi have, som den Sag, vi her omhandle, berører, men netop fordi det er saa, er det ogsaa absolut nødvendigt, at der er et fuldt Tillidsforhold tilstede mellem alle de Faktorer, som skulle behandle den, inden den kan løses. Jeg vidste jo meget godt, da jeg fremsatte min Kritik, at den kom ubeleilig; men det glæder mig for saa vidt; thi det kan jo ikke Andet end glæde En, naar man ser, at uagtet der sikkert har været den bedste Villie tilstede fra flere Sider til at komme denne Kritik tilslids og vise, at den Intet havde at betyde, staar den endnu i dette Dieblis uanfægtet. Man har ikke rokket den i nogen Henseende, ikke en Gang med Hensyn til Tallene. Man har ikke kunnet paavise, at et større Antal vil faae Udgang til Hjælp end det, jeg har omtalt. Man har vel paastaet det, men man har ikke kunnet bevise det. Selvfølgelig kan man have forskellige Udgangspunkter, men er Udgangspunktet rigtigt, vil man ogsaa omtrent komme til det Resultat, hvortil jeg er kommen. Det ærede Medlem fra Nørresundby (Suel) tager fuldstændig feil, naar han mener, at Hjælpen vil strække til for 20,000 Mennesker. Man kan opstille den simpleste Beregning, som er den, at man gaar ud fra, at en Mand i det Dieblis, han træder ind i Livrenteanstalten, betaler med en Kapital. Hvad vil da en Livrente paa 200 Kr. for en Mand paa 55 Aar koste, naar den kjøbes af ham i 18 Mars Alderen? Noget som 580 Kr. Det er jo Noget, som baade det ærede Medlem fra Nørre-Sundby og Andre kunne udregne. Der er ikke i Dieblisset, desform Lovforslaget nu traadte i Kraft, mere end 2 Millioner. Naar altsaa 580 divideres ind i 4 Millioner + 2 Millioner, det er 6 Millioner, vil det Tal tilnærmelsesvis komme ud, som jeg fra første Færd har angivet. Det er en Beregning, man skal lade staa, forsaavidt man lægger Livrenteanstaltens Tarif til Grund. Man regne nu, som man regne vil, der vil dog ikke komme et større Tal ud. 2 Millioner er 2 Millioner og intet Mere. At de om 10 Aar have langt større Værdi, er ganske sandt, men saa er det ogsaa sandt, at alle Indsiddene i Rassen ogsaa faae større Værdi. De voxe ogsaa, saa de to Ting voxe med hinanden. Jeg slaar altsaa fast, at det er indrømmet, at det Tal, jeg har opstillet, er saa rigtigt, som Noget i Enkelthederne kan være. Man har heller ikke kunnet paavise eller godtgjøre, at det vil være de væsentlig Trængende, der ville komme ind i denne Klasse. Dværtimod,